

תצוה

לעילוי נשמת

הרב אלטר אהרן יצחק

הרשקוביץ זצ"ל

י"ז בטבת תשע"ו

עלות העלוין לשבת

200 ₪ בלבד

בנק דיסקונט סניף 56

השבון 61135

אסמכתא למייל:

Shuly3910@gmail.com

הפצה: אלעד, הדרה, אשדוד,

בני ברק, פתח תקווה, רחובות,

מודיעין עילית ואחיסמך

השגחה פרטית בדרך לויתור

הרב חיים זאיד שליט"א

הזמנתי תפילין לבני בריהמצוה במכון בבני ברק. כשהתפילין היו מוכנות באתי לקחת אותן, אבל כיון שהייתי צריך למסור באותו ערב דרשה בשכונת רמות בירושלים לא הספקתי לחזור לביתי עם התפילין, אלא לקחתי את האוצר הזה בידי ועליתי לירושלים.

"הדרשה הייתה אמורה להתחיל בשעה 10 בלילה, ומכיון שהגעתי למקום כשעה לפני הזמן נכנסתי ללמוד באחד מבתי המדרש באזור הקרוי 'אהל יעקב'. חמש דקות לפני השעה 10 הצצתי בשעוני, ורק אז הבחנתי שהשעה כבר מאוחרת. קמתי מיד מהמקום, החזרתי את הגמרא לארון הספרים, ויצאתי מבית המדרש בדרכי למקום בו אמסור את הדרשה.

מרוב חיפזון שכחתי את התפילין היקרות שהזמנתי לבני... הבעיה הייתה שגם מי שהיה מוצא את התפילין על השולחן והיה רוצה להשיבן לבעליהן לא הייתה לו אפשרות לעשות זאת, מהסיבה הפשוטה שעל התפילין עדיין לא היה רקום השם ולא הכתובת של בעליהן.

"בעיה נוספת הייתה שאני עצמי לא זכרתי כלל שהשארתי את התפילין בבית הכנסת, ומיד לאחר הדרשה, שהסתיימה ב־11 בילה, עליתי על קו 422 בדרכי לבני ברק. "בעלותי לאוטובוס הרגשתי עייפות רבה, כיון שגם בלילה הקודם מסרתי דרשה בצפת אל תוך השעות הקטנות של הלילה ועדיין לא הספקתי לנוח. חיפשתי אפוא כיסא פנוי שאוכל לשבת עליו ולהירדם במהלך הנסיעה, וכזה היה רק אחד ויחיד.

"התקרבותי אל הכיסא וראיתי שהאדם שישב בכסא הצמוד - שלא היה שומר מצוות - הניח את החפצים שלו על הכיסא השני. ביקשתי ממנו באדיבות להרים את החפצים כדי שאוכל לנוח, אבל זה החל לפתע לצעוק ולהרים את קולו, ואמר כמו ילד קטן 'אני תפסתי את הכיסא הזה', ולא הסכים לפנותו.

"מה עושים במקרה כזה?"; "יש שתי אפשרויות: האחת, לפתוח במריבה ולצעוק על האיש ולומר לו שיפנה מיד את הכיסא, אחרת המשטרה תצטרך להתערב בעניין. והאפשרות השנייה היא - לשתוק! להיות מהנעלבים ואינם עולבים! וכך חנינך אותנו המשגיח מרן רבי מאיר חדש זצ"ל בהיותנו בישיבת חברון. 'לאורך כל החיים, אמר המשגיח, צריכים ללמוד יפהיפה את אומנות השתיקה. שאין לך דבר טוב הימנה'.

"החלטתי אפוא לשתוק ולא לריב עם האדם הזה, למרות שכל האנשים שהיו עדים לוויכוח אמרו לי 'למה אתה שותק לו'.

"למזלי הטוב, ירד אחד הנוסעים באמצע הדרך, ואני כבר התכוונתי לשבת על כיסאו. והנה, בתחנה זו עלה נוסע נוסף, ולפני שהצלחתי להתיישב הניח הוא את חבילותיו על הכיסא; וכאשר ניסיתי לומר לו שאני כבר 'נוסע ותיק' באוטובוס, והנני עייף מאוד, החל גם הוא לצעוק... "גם במקרה זה בחרתי בפלך השתיקה, למרות שנוסעים רבים שראו בעוולה הנעשית לי האיצו בי לא לשתוק.

"בלית ברירה, משראיתי שאין לי מקום לשבת, ומרוב עייפות הרגשתי שעוד רגע אני מתמוטט, הלכתי להתיישב על ה... מדרגות, בדלת האמצעית של האוטובוס.

"בין כך ובין כך עלה לפתע לאוטובוס מבקר - כרטיסים הבודק אם כל

קוראים יקרים,

יהי רצון שנזכה

להכין את עצמנו

לקראת

היום הגדול והנשגב,

יום הפורים

הבא עלינו לטובה,

הכנה ע"י תפילה בכוונה,

נכנס לפורים

בקדושה וטהרה,

והקב"ה ימלא

את כל משאלותינו ברוחניות

ובגשמיות לטובה ויתן

לכל בריה ובריה

די מחסורה.

אמן.

הנוסעים שילמו על הכרטיס. והנה, כשהגיע אל האדם הראשון שתפס שני מושבים ולא רצה לאפשר לי לשבת, התברר שהאיש לא רק שלא שילם על שני מושבים אלא בכלל לא שילם.

"המבקר כבר עמד להורידו מן האוטובוס, אבל אני החלטתי לעשות מעשה וניגשתי אל הנהג ושילמתי עבור האיש ההוא, והצגתי בפני המבקר את הכרטיס. "כל הנוסעים הסתכלו עליי כעל אדם לא נורמלי... לא די שלא נתן לך לשבת, אלא אתה עוד משלם עליו?!". גם הפעם לא התחשבתי בדבריהם ושילמתי הכל, עד שהמבקר עזבו לנפשו. ואני חזרתי לשבת על המדרגות.

"מדרגות אלו הינן בגובה של הרצפה, ולפתע הבחנתי במכשיר נגן המונח על הרצפה ומן הסתם אבד למאן דהוא. הרמתי את הנגן ועברתי בין הנוסעים ושאלתי האם הוא שייך לאחד מהם, אבל התשובות היו שליליות.

"כיון שכך החלטתי להאזין לדברים המוקלטים בנגן, ואולי עלידי כך אגיע אל בעליו. אני פותח את הנגן ומתפלל לשמוע את.... הרב חיים זאיד דורש שם. הייתה זו אחת הדרשות שהשמעתי, ימים ספורים לפני כן, בשכונת רמות.

"כיון שידעתי את שמו של המארגן התקשרתי אליו כדי שיברר בין משתתפי הדרשה ההיא על עניין הנגן. ואכן, בתוך דקות הוא חזר אליי ובישר שאיתר את שם בעליו של הנגן.

"לאחר מכן אמר לי המארגן שהתעוררה לו שאלה בהלכה, וביקש להציגה בפניי. הוא מספר שלפני שעה-שעתיים עבר בבית הכנסת 'אהל יעקב' ומצא... שקית תפילין שלא היה עליה שם וכתובת והחליט למסור את האבידה לגמ"ח אבידות, בתקווה שגם בעל התפילין יפנה לשם, ואז תושב לו האבידה.

"אבל לפני שייציג בפניי את השאלה ההלכתית ניתר לבי בקרבי בזוכרי לפתע שאני עצמי שכחתי את התפילין של בני באותו בית-כנסת ולא היה עליהן שם וכתובת...

"והמארגן ממשיך בשאלתו, ואמר שהתעוררה לו שאלה הלכתית האם היה מחויב למסור את התפילין דווקא לאותו גמ"ח או שיכול היה להשאירן אצלו ולהמתין עד שמישהו יתקשר אליו. "אני", מספר הגר"ח זאיד לילדים, "כמעט שצרחתי לו לתוך השפופרת שהתפילין הן שלי, ואני הוא זה ששכחתי אותן בבית הכנסת - - -

"והנה לפנינו", סיים הרב זאיד, "סיפור מופלא הממחיש בצורה יוצאת-דופן עד כמה כדאי לשתוק ולהבליג, ולהיות מהנעלבים ואינם עולבים. שכן, רק מפני שלא פתחתי במריבה עם האנשים הנ"ל שתפסו את הכסאות של האוטובוס, הוצרכתי לשבת על המדרגות, לגלות את הנגן, ולשוחח עם המארגן, שסיפר לי בסופר-שלי-דבר על מציאת התפילין".

הזדמנות לצמיחה

הרב שרגא סימונס שליט"א

פורים הוא הזמן הדרמטי והמשעשע ביותר מבין כל המועדים. באיזו הזדמנות אחרת אתה יכול להתלבש

כמו ארנבת ולאכול אוזני המן ממולאות בריבה ובפרג?

פורים חל ביום י"ד באדר (בערים מוקפות חומה כמו ירושלים, חוגגים את "שושן פורים" ביום ט"ו באדר). האירוע המרכזי הוא קריאת מגילת אסתר, שנכתבה בפרס לפני כ-2,300 שנה. המגילה מגוללת בפנינו רצף אירועים, חסרי קשר לכאורה, אשר מצטרפים יחד למארג מדהים של נס והצלת העם היהודי מהשמדה.

לאחר שהמלך אחשוורוש ערך מסיבת ענק במשך ששה חודשים, שבמהלכה סירבה המלכה לציית לפקודותיו, הוא ציווה להחליפה באחרת ובמקומה הוכתרה אסתר היהודייה. מרדכי, מנהיג העם היהודי ודודה של אסתר, חושף מזימת התנקשות במלך - מה שמעמיד אותו באור חיובי אצל אחשוורוש ומביא תועלת רבה, כשהמון, היועץ העליון של המלך, משיג צו מלכותי להשמדת היהודים.

בסופו של דבר, בעקבות רצף אירועים מפתיעים, אסתר מצליחה לבטל את הצו, המן נתלה על העץ ומרדכי הופך למשנה למלך.

השם "מגילת אסתר" רומז על המלים "גילוי" ו"הסתרה". שלא כמו בשאר ספרי התנ"ך, במגילת אסתר אין שמו של אלוקים מוזכר ולו פעם אחת. ידו הנסתרת של הא-ל מתגלית מתוך רצף האירועים - אין מקרה בעולם!

מגילת אסתר מלמדת אותנו, שאתגרי החיים מובילים אך לטוב, משום שמה שנראה בעינינו כמהמורות בדרך, אינו אלא הזדמנויות לצמיחה והגשמה עצמית. הקשיים והאתגרים כולם מגיעים הישר מידו הבלתי נראית של א-לוהים. יד שמעצבת את גורלנו, צעד אחר צעד לאורך כל הדרך.

ליהודים היתה אורה

הגאון רבי ראובן אלבז שליט"א

כדי להגדיר ולהמחיש את גודל מעלת ימי הפורים הקדושים להם אנו מתקרבים המשילו רבותינו זאת במשל לעגלון שהסיע בעגלת הסוסים שלו את אחד מעשירי העיירה, לאחר שהגיעו לעיר הגדולה ביקש העשיר לעצור את העגלה ונכנס לאחת החנויות למכירת בעלי חיים, לאחר כמה דקות יצא ובידו כלוב עטוף בקטיפות ובדי משי יקרים.

הסתקן העגלון ושאל את העשיר מה קנה, והשיב לו העשיר שקנה זמיר. העגלון אף פעם לא שמע ולא ידע מה זה זמיר, הוא הסתכל בתוך הכלוב וראה בסה"כ ציפור קטנה, שאל את העשיר בכמה קנה את הציפור הזו והשיב לו העשיר שקנה זאת במאה זהובים!

התפלא העגלון ותמה בליבו "מאה זהובים?" בחצי זהוב הוא קונה תרנגולת השוקלת שתיים וחצי קילו, ואילו את הציפור הקטנה הזו קנה בסכום כה גדול? מה כבר אפשר לאכול בה, תמה העגלון בליבו, בקושי יש בה בשר.

אולם לאחר מכן עלה בדעתו של העגלון שמא אותם עשירים התחקו וטעמו כבר את כל המטעמים שבעולם והחליטו שהטעם של הציפור הזו הוא הטעם הטוב והמשובח ביותר מסוגו. "גם אני רוצה

לטעום את הטעם הנפלא של הציפור הזו", אמר העגלון, ולאחר שהגיע לביתו לקח את כל חסכוניותו וקנה את הזמיר. הזמין את השוחט לביתו, השוחט שחט את ציפור הזמיר שיצאה כשירה למהדרין. שמח העגלון וביקש מאשתו שתעשה מטעמים מאותו זמיר קטן, אך מסכנה האשה, היא מעולם לא הכינה עוף זמיר ולא ידעה את טיבו וסוגו של עוף זה.

מה עשה העגלון, הלך לעשיר ושאלו כיצד מבשלים את הזמיר, איזה תבלינים שמים ובמשך כמה זמן מבשלים אותו. תמה העשיר ושאל "אתה רוצה לבשל את הזמיר? שוטה שכמוך, הזמיר לא נועד לבישול, קניתי אותו לכבוד האורחים המכובדים שמתארחים בביתי כדי שישמיע להם צפצופים נחמדים ועליזים שבני אדם נהנים מהם, לשם כך נועד הזמיר-לזמר ולשמח בני אדם, אך בשום פנים ואופן אין מטרתו ויעודו בשביל לאוכלו.."

זהו המשל, והנמשל, עת הזמיר הגיע (שיר השירים ב, יב), ימי הפורים הקדושים הגיעו ובהם יכול האדם לומר לשבח לפאר ולרומם לבורא עולם, ולזכות למעלות גדולות ועצומות. אך עלול האדם במקום לזמר ולשבח "לשחוט את העוף"- לחשוב שתכלית הפורים זה אכילה ושתיית יין והשתכרות..

לא זו תכלית הפורים, התכלית האמתית של ימי הפורים הקדושים הוא לקיים את הזמירות ואת התוכן הפנימי של קִימוּ וְקִבְלוּ הַיְהוּדִים (אסתר ט, כז)- את התורה הקדושה מאהבה ומרצון (שבת פח ע"א וברש"י שם).

וידועה הקבלה מהחתם סופר שכל הזוכה ללמוד תורה בין קריאת המגילה של לילה לקריאת המגילה של יום מובטח לו שהוא בן העולם הבא. הלימוד הזה חשוב ביותר, נכון צריך גם לרקוד ולשמוח, בוודאי, אך על האדם לפנות לכל הפחות חצי שעה או שעה ללימוד התורה הקדושה ביום קדוש זה, וכל המרבה הרי זה משובח.

ואז אז יוכל לזכות האדם לשמוח שמחה אמיתית שתמלא את ליבו במשך כל השנה כולה, פְּקוּדֵי ה' יִשְׂרָיִם מְשֻׁמְחֵי לֵב (תהילים יט, ט).

כל עניין פורים נסוב סביב פסוק אחד: לַיְהוּדִים הַיְתָה אוֹרְהָ וְשִׁמְחָה וְשִׂשׁוֹן וְיָקָר (אסתר ח, טז). אוֹרְהָ- זו תורה (מגילה טז ע"ב), זו התוצאה של פורים. וההבנה בזה שכל העניין של פורים היה לצורך דבר אחד- שעם ישראל יזכו להרגיש שהתורה זה לא ח"ו עוד איזה מצוה, לימוד התורה זה לא עוד מצווה, אלא הוא כל המהות של עם ישראל! כדי להמחיש זאת נמשל, אדם בנה בית וריהוט אותו בכלים יפים ונאים, וְכִלִּים מְפֻלָּים שׁוֹנִים (אסתר א, ז), אך לא דאג שיהיה חשמל בבית, ואפילו נר אין לו להדליק, האם יש ערך לבית כזה?

הבית יפה ומסודר בצורה נפלאה עם כל הריהוט היקר, אך אם אין שם חשמל, הבית לא שווה כלום, כשמגיעה שעת חשיכה האדם כבר מגשש באפילה. וכן אדם שיש לו במרתף כלים מכלים שונים ואביזרים היקרים בעולם, אם אין לו שם אור, אין ערך למרתף הזה, אי אפשר לקחת ממנו דבר. כך צריכים אנו להרגיש שבלא התורה אין לנו כלום. בדומה לזה מבארים רבותינו שעם ישראל בלי

התורה זה כמו עיוור המגשש באפילה, הוא לא יכול להתקיים.

וזה הכוונה "לַיְהוּדִים הַיְתָה אוֹרְהָ", לעם ישראל היה חסר את ההרגשה שהתורה זה אורה- אור עצום, ובלעדיו הם נמצאים בחושך. חושבני שהיום אנו נמצאים בממדים הללו, ישנם יהודים רבים שעדיין לא הגיעו למדרגה הזאת של "לַיְהוּדִים הַיְתָה אוֹרְהָ", הם לא מרגישים שהתורה זה האור שלנו ובלעדיה מגששים באפילה.

על הפסוק (אסתר ט, כז) קִימוּ וְקִבְלוּ הַיְהוּדִים, דרשו רבותינו (שבת פח ע"א) קיימו מה שקיבלו כבר. דהיינו שפורים זהו יום קבלת התורה, ביום זה קיבלו ישראל מחדש את התורה הקדושה. ולכאורה קשה, מה שייך לומר שפורים זה קבלת התורה, הרי התורה התקבלה כבר ונתנה בהר סיני? אלא, נכון שהתורה ניתנה בסיני, אך לא הייתה את ההרגשה שבלא התורה נמצאים באפילה, בתוך מרתף חשוך, ולא שווים כלום.

מיום קבלת התורה הקדושה ועד ימי מרדכי ואסתר לא הרגישו עמ"י את ההרגשה הזו. עד אז עם ישראל חשבו שוודאי טוב שקיבלו את התורה, אך לא הייתה את ההרגשה הנפלאה שלחיות בלי התורה זה לחיות בלי חשמל, בלי אור, ואי אפשר להסתדר. עד שבאו ימי הפורים שלא יִסּוּפוּ מִזְרָעָם (אסתר ט, כח), והאירו והגביהו את ישראל להבין להשכיל ולהרגיש שהתורה זה האור והחיות של עם ישראל. זהו הפירוש לַיְהוּדִים הַיְתָה אוֹרְהָ- הם הגיעו למצב הנפלאה הזה שהרגישו שהתורה זה האור ובלעדיו מגששים באפילה ולא יכולים לחיות!

שמחת פורים

הרב אשר קובלסקי שליט"א

האווירה העולצת כבר שוררת בחוצות קריה, השווקים הססגוניים ממלאים את הנוף, האופק כולו צוהל ושמח. ימי הפורים עומדים אחר כותלנו, ממלאים את ליבנו באושר ושמחה נדירים וייחודיים השמורים רק ליום השמחה ביותר בשנה, שיאו של החודש בו מרבים בשמחה.

ברחובות הערים כבר נוכל לראות תחפושות במגוון צבעים ומקושטות בשלל אביזרים, חנויות משלוחי המנות הומות אדם, וקול שירה תוסס ממלא את חצרות הבתים. הפתגם הוותיק 'לא כל יום פורים' מאבד מזוהרו, שכן יום הפורים אכן קרוב מאי פעם, וממלא את החלל בקסם השמח בעולם, קסמו של פורים...

ובתוך ההמולה הפורימית הגדולה, לצד כל מצוות היום הנפלאות שאנו מקפידים על קיומן המהודר בחרדת קודש, כולנו מחפשים את התפקיד החשוב ביותר שלנו ביום כה נעלה. כולנו רוצים לנצל את היום הזה היטב, ושואפים לדעת במה למקד את עיקר מאמצינו ביום הפורים, מה הדבר הכי חשוב ביום הזה? את התשובה לכך גילה הרה"ק רבי מרדכי מנדבורנה ז"ע, ובכך חשף בפנינו טפח מכבשונו של עולם: המצוה העיקרית והחשובה בשמים אותה נוכל

נא לעורר רחמי שמים מרובים על היולדת רחל אהובה רוזה בת טובה אסתר שתחי'

איך מתפרנס המאמין?!
הרב אלימלך בידרמן שליט"א

איש יהודי היה בבני ברק ולו חנות של טפטים ברחוב 'הרב שך'. אותו יהודי היה לו שיעור קבוע בפתגמי אורייתא בכל יום, אשר ממנו לא זע אפילו לא בשעה מועטת. באחד הימים דקות ספורות לפני תחילת ה'שיעור', נכנס מאן דהו אל חנותו כשברצונו לקנות כמות גדולה של טפטים יקרי ערך. בעל החנות אמר לו שברגע זה ממש הוא חייב לסגור את חנותו על מנעול ובריה כי הגיעה שעת הלימוד, אם ירצה יבוא למחר בשעה מוקדמת יותר. הקונה ניסה בכל זאת להישאר בחנות, וטען שהוא צריך את הטפטים באופן דחוף ביותר, משראה הלה שאותו קונה אינו מרפה ממנו, אמר לו: "הישאר כאן ואני אנעל את החנות אחר כך, ובעוד כשעה ומחצה, כשהשיעור יגמר אחזור ואערוך עמך את חשבונך". אמר לו אותו קונה: "האמת אגיד לך שאין ברצוני לקנות כלל אלא באתי כשליח ממס הכנסה, לבדוק האם אתה מספר לרשויות המס על כל מה שהינך מוכר, אבל, עתה משנוכחתי לראות מקרוב את יושרך במסירות ללימוד התורה הקדושה ולקביעת עיתים לה, סמוך אני ובטוח שכל עסקיך ישרים וכבר אינך צריך בדיקה!"...

קשה מאד להבין איך מתפרנס כל אדם, בפרט כשנתבונן על מצב פרנסתם של אנשי מסחר בינוניים, שפעם יורד שער היהלומים ופעם שער של עסק אחר... לפי סדרי וכללי המסחר מצויה עיקר הרווחה בימי סוף השבוע, ועם כל זה שובתים הסוחרים ביום השבת ובטלים ממלאכה ועסק, ואעפ"כ לא רואים אנשים רעבים ללחם וצמאים למים, כפי שהיה בזמן חכמי הש"ס, כמו שאמרו דהו נפישו נפוחי רעב בטבריא מדלית איסר, או כמו בזמן מלחמת העולם הראשונה בשנת תרע"ד שממש גוועו ברעב. תהילה לה' כולם חיים בצורה מכובדת ובמלבושים נאים, מי שיתבונן בעמקות יראה בעליל את מעשה אלוקינו שזן ומפרנס מקרני ראמים ועד בצי כינים, מכין מזון לכל בריותיו אשר ברא...

עלות העלון לשבוע
200 ₪ בלבד!
600 גליונות מחולקים בערים:
בני ברק, פתח תקווה,
גני הדר פ"ת, אלעד, אשדוד,
רחובות, אחיסמך
ומודיעין עילית
בנק דיסקונט, חשבון 61135
סניף 56 פתח תקווה

לקיים ביום הפורים, היא ללכת מבית לבית ולשמח יהודים כמה שיותר!
 הגילוי המרטיט הזה, נכתב בספר 'רזא דעובדא' בשורה אחת מהדהדת, עדות על מה שאמר אותו צדיק: 'לולי היה יודע בימי נעוריו גודל החשיבות בשמים משמחת פורים, היה עוזב את כל עבודותיו ביום נעלה ונשגב זה, והיה הולך מיהודי לחבירו כדי לבשומו ולשמחו!' מדהים! מי שקורא את תיאור עבודת קדשו של צדיק נשגב זה ביום הפורים, מתמלא רטט ורעדה. יממה תמימה של עבודת ה' בסילודין, תפילות ארוכות, אמירת כל ספר התהלים בבכיות, שמחה עצומה, קריאת המגילה בדבקות, עבודת משלוחי מנות ומתנות לאביונים שלא נוכל לתאר, סעודת פורים נשגבה ומקודשת. ואת כל זה היה הצדיק בוחר לצמצם, לטובת המטרה העילאית של יום הפורים, המטרה החשובה ביותר בשמי שמים: לשמח יהודים ביום הפורים!
 כי אכן, אחד המאפיינים המעניינים ויוצאי הדופן במצוות יום הפורים, הוא הנוכחות הבולטת של הזולת במצוות היום. רוב מצוות היום עוסקות בשמחה, ובדגש על הזולת - לשמח יהודים אחרים. 'משלוח מנות' - אין מהותו להעניק ארוחה ליהודי עני ונזקק בדווקא, אלא 'איש לרעהו' - לשמח איש את רעהו, להעניק איש לרעהו שמחה ואושר, לקרב לבבות בעזרת משלוח מנות מחמם לב!
 גם מצוות 'מתנות לאביונים' היא מצוה מיוחדת להעניק לעני ולדל מתנה חשובה, כדי לשמח את לבו. 'משתה ושמחה' - מצוה לשמוח ולערוך סעודה דשינה ועשירה, שכלל שיש בה יותר משתתפים, כך השמחה בה גוברת והולכת. כך לאורך יום הפורים כולו, אנו עוסקים בלשמח יהודים אחרים, זו מהותו של היום!
 עובדה זו מעוררת התרגשות מיוחדת לקראת היום הגדול, ומביעה במה כדאי להתמקד, על מה לשים את הדגש ביום הנפלא הזה. לשמח את הזולת, לגרום ליהודים אחרים שמחה, להשרות עליצות סביבתית, לברך עם כל הלב, לטפוח על השכם בפרגון אוהב, לשמוח - ולשמח!
 זה אחד מתפקידיו של יהודי בכל ימות השנה, ותפקיד זה מתעצם בימי הפורים. כשרואים יהודי שמצב רוחו שפוף, כשמבחינים בידי עגום לב, ובעצם - כל יהודי שפוגשים בו, בכל עת, בכל זמן, בכל מצב - התפקיד המוטל עלינו הוא לשמח אותו, לעודדו, להעניק לו מילה טובה, לטפוח על שכמו, לתת לו תחושת אושר.
 כשהיהודי משמח יהודי אחר, בפורים ובכל ימות השנה, הוא מרבה שמחה בעולם, ומשפיע השפעות של ישועות וברכות הנשפעות מכח השמחה. זה בידינו וזה כל כך קל - במילה טובה, בחיוך מפרגן, במחמאה כנה, בברכה מעומק הלב. הבה נשמח את הזולת ככל יכולתנו, נחשוב את מי נוכל לשמח ביום הפורים במשלוח קטן וחמוד, למי נוכל לגרום אושר בפתק פשוט אך מחמם לב, ובכך נרבה שמחה ואושר, ברכות וישועות בעולם כולו!

נא לעורר רחמי שמים מרובים על היולדת רחל אהובה רוזה בת טובה אסתר שתחי'

אתה לא צריך להיות איש גדול כדי לעשות דברים טובים, אתה צריך לעשות דברים טובים כדי להיות איש גדול.